

гаринъ отъ с. Сотира, който съхранявалъ владалата. Прѣдшественниците му прѣди смъртта си прѣдававали тѣзи документи на наследниците си съ думитѣ: съхрараня-² вайте ги до това време, когато ще раскриятъ Българитѣ манастирътъ. Въ началото на това столѣтие, дедьдвама Сливенски калугери, които сж живѣяли въ Света ПГора, като се научили за Турчинтъ, поискали отъ негоо владалата. Но той отказалъ да ги даде, като склонилъ въ найсетитѣ да ги прѣпишатъ. На основание на прѣписестътъ, калугеритѣ извадили нови владала въ Цариградъ ги и добили отъ гърцката патриаршия позволение за откривананнето на манастирътъ. Та както казватъ, двамата калугери тнненадѣйно се разболѣли; единъ отъ тѣхъ се поминалъ въ Цариградъ, а другийтъ като отишелъ въ Светогорскийтъ манастиръ Ватопедъ, тамъ се поминалъ.

Съ пълното освобождение на милото ни отечество се е раскрилъ Спасовскийтъ манастиръ. Надѣваме се, че Българитѣ ще си напомнятъ славнийтъ вѣкъ, кокогато е билъ заправенъ манастирътъ и че ще го подпомагагъ щедро, щото за напрѣдъ да се улесни въздиганието о му. На първийтъ игуменъ слѣдъ освобождението отецъ въ Геннадий Стояновъ както и на наследниците му желаемъ, щото да красятъ манастирътъ „чуднимъ своимъ житиемъ“, както го красилъ едно време, Теодосий Търновскийй.